

Ako som prekonala samu seba

Spomínam si na to, akoby to bolo včera. Pred šiestimi rokmi som bola cez letné prázdniny na návšteve u mojej kamarátky na dva týždne v Šali. Bývala v krásnom dvojposchodovom dome. Za domom mala veľkú záhradu, v ktorej bol bazén. Prázdniny sa zmenili na nočnú moru.

Mala som štrnásť rokov, keď som musela zdolať ťažkú životnú situáciu. Trpela som mentálnou anorexiou. Bolo leto a ja som chcela byť chudá. Preto som veľa cvičila a málo jedla. Každým dňom som mala menej a menej sily na cvičenie, preto som sa rozhodla o to menej jesť. Môj plán mi ťažil fakt, že na návšteve pre mňa varila jedlo kamarátkina mamina. Výhovorka, práve teraz nie som hladná, nepomáhala. Tak som sa rozhodla jedlo vyvracať. Takto to pokračovalo ďalšie dni až po týždni a piatich dňoch som sa ráno zobudila a nemala som silu vstať z postele. Žalúdok som mala už tak zmenšený, že som hlad ani necítila. Z postele ma donútil vstať smäd. Postavila som sa a išla som si napustiť vodu. Celú cestu k umývadlu sa mi krútila hlava, ale hovorila som si, že mi to spôsobuje smäd. Hlava sa mi zakrútila tak veľmi, že som odpadla. Keď som otvorila oči, videla som okolo seba rodičov mojej kamarátky. Posadili ma a dali mi pohár vody. Vypila som ho. Po chvíľke som sa postavila a po ďalších dvoch krokoch som druhýkrát odpadla. Rodičia volali mojej mamine a povedali jej: „Gabika dvakrát odpadla, nechce jesť a keď niečo zje, uteká hneď na záchod.“ Mamina nemohla uveriť vlastným ušiam. Prišla po mňa a odviezla ma domov. Po ceste sa ma spýtala: „Prečo to robíš?“ „Ja neviem,“ odpovedala som. Aj keď som povedala, neviem, vedela som, prečo to robím. Chcela som byť chudá za každú cenu. Po návrate domov som pokračovala vo svojich chybách. Po niekoľkých dňoch som znova odpadla a dostala som sa do nemocnice. Vedela som, že je zle. Napojili ma na infúziu a čakala som na príchod lekára. Prišiel, pozrel na mňa a spýtal sa: „Vám asi nechutí jesť však?“ Hanbila som sa odpovedať, ale nakoniec som sa priznala: „Nejedla som, nechcela som jesť a vyvracala som jedlo.“ Lekár mi povedal: „Keď chceš mať plnohodnotný život, tak sa musíš naučiť jesť a zmeniť svoje zmýšľanie.“ Po tejto vete som sa rozhodla zmeniť môj život a prekonať samu seba.

Uvedomiť si, že mám vážnu chorobu mi pomohol až lekár. Aj keď som sa naučila viac jesť aj tak si myslím, že problém s jedlom budem mať do konca života.